

OTVORENÁ NÁRUČ

ČASOPIS CIRKEVNÉHO ZBORU EVANJELICKEJ CIRKVI A.V. V NITRE, JAR 2015

STRAPEC Z ÚDOLIA EŠKÓL

Sme v príbehu z trinástej kapitoly štvrtjej knihy Mojžišovej. Boží ľud Izrael po mnohoročnom putovaní púšťou z Egypta stojí pred hranicami Kanaanu. Boh daroval túto krajinu kedysi praotcom národa, Abrahámovi, Izákovi a Jákobovi. Izrael potom ale prežil štyri storočia v Egypte. Teraz má úplne novú generáciu znova do Kanaanu vojsť a osídliť ho. Krajina však nie je prázdna. Obývajú ju iné národy. A ozývajú sa i hlasy na hranici medzi detskou zvedavosťou a úplnou skepsou: Aká tá krajina vlastne je? Je naozaj krásna a žirna, ako to zaslúbil Boh, keď Izrael putoval po púšti? Mojžiš teda do krajiny vysielal vyzvedačov, aby všetko zistili.

Smelí muži prejdú inkognito Kanaanom križom-krážom. Keď sa napokon vracajú do tábora Izraelcov, nesú doň z ovocia krajiny, aby ukázali, že je to krajina, ktorá oplýva „mliekom a medom“. Obrovský stravec hrozna nesú dvaja vyzvedači na drúku. K tomu ešte granátové jablká a figy. Božie sľuby neboli preludom. Hospodin je pravdivý a žičlivý Boh.

Bleskový strih a sme na jesennom zájazde našich žien na Spiši. Možno v najkrajšom poludní minuloročného babieho leta sa prechádzame malebným historickým námestím v Spišskej Sobotě. Navštevujeme tolerančný evanjelický kostolík a potom trochu nečakane vstupujeme do jedného zo skvostov slovenskej gotiky - Kostola Svätého Jakuba. Okrem oltáru vytvoreného dlátom Majstra Pavla z Levoče je tu ešte šesť ďalších oltárov či iných artefaktov z dielne Majstra či z dielne neznámych majstrov tohto kraja. Všetky dýchajú estetickou krásou a spiritualitou.

(pokračovanie na str. 2)

To posledné, pri čom sa pristavíme, je vyslovená rarita, o ktorej sa i anglická kráľovná pri nedávnej návšteve vraj vyslovila, že také niečo ešte nevidela. Ide o takzvaný Boží hrob. Je z barokových čias, z roku 1780, jeho autorom bol miestny umelec - maliar Jozef Lerch. Dnešným slovníkom povedané, je to „trojrozmerná inštalácia“, ktorá má diváka myšlienково, vizuálne i spirituálne vtiahnuť do vzývania a oslavy za nás ukrižovaného a pre nás vzkrieseného Pána Ježiša Krista.

Boží hrob je vlastne menšia bočná kaplnka bez okien, asi takej výšky, že do nej vojde dospelý človek. Od jej vstupnej časti smerom do jej hĺbky je umiestnených po oboch stranách po šesť panelov, ktoré sa perspektívne zbiehajú a vytvárajú ilúziu akéhosi antického stĺporadia. Na každom paneli je nakreslený anjel, držiaci niektorý z inštrumentov, ktoré sprevádzali Pána na kríž. Je tu Veronikina šatka, kliešte, kladivá a klince, kocky vojakov, trňová koruna, rebrík i samotný kríž. Na zadnej stene kaplnky je namaľovaný hrob v skalnom otvorení s mŕtvym telom Pánovým. Pán nie je mŕtvy naoko, graciózne. Je to utýraný mŕtvy človek. Ako však vyjadriť skutočnosť, že smrť nad Ním predsa nemala posledné slovo, že Pán bol vzkriesený? Ako vyjadriť, že naša viera v Ježiša nie je iba humanistický obdiv k mŕtvemu hrdinovi? Ako vyjadriť, že práve smrť tohto človeka urobila niečo zásadné so smrťou samotnou – vzala jej jej osudovú, vševládnu moc? Ako vyjadriť, že Ježišova smrť a vzkriesenie otvárajú absolútne nový, Boží priestor, do ktorého môže vojsť každý človek, spojený s Pánom Ježišom vierou, krstom a nasledovaním? Ako vyjadriť, že práve to, čo Boh vykonal pri Pánovi Ježišovi, dáva človeku nádej nad všetky nádeje, ako napísal v liste Rímskym apoštol Pavel, dáva mu „všetko“?

Foto: Katarína Marečková

Boží hrob v Spišskej Sobote.

Barokovému umelcovi sa podarilo vyjadriť tieto myšlienky a pravdy viery, viažuce sa k Pánovej smrti a vzkrieseniu a tvoriace najvlastnejšie jadro kresťanskej viery. Urobil to tak, že siahol po príbehu zo Štvrtej knihy Mojžišovej. Nad Pánov hrob namaľoval dvoch izraelských vyzvedáčov - Józua a Káleba – ktorí na drúku medzi sebou nesú obrovský stravec hrozna. Dôkaz, že zaslúbená krajina jestvuje, že je krásna a žirna, že nie je ilúziou.

Áno, veľkonočné ráno nám oznamuje, že zaslúbená zem jestvuje. Jestvuje Cieľ, Naplnenie, stvorené Božou mocou a naplnené Božou láskou. Jestvuje dokonalosť, život v absolútnej podobe, bez zmaru, zániku, smrti, konca, bez dvojznačnosti, bez nevyspytateľného napätia, bez akejkolvej chyby, tragiky, neúplnosti. Jestvuje večnosť. Vstúpil do nej Pán vo svojom slávnom vzkriesení a otvára nám ju. Tu a teraz ju nemôžeme fotografovať, vážiť a merať, prezentovať pred publikom. Iba o nej hovoríme slovami našej viery, svojimi slabými ľudskými slovami metafor, prirovnaní a nádeje. Neutekáme do nej z nášho „tu“ a „teraz“. Nezabúdame kvôli nej na naše „dnes“. Nie je pre nás „ópiom“, ani únikom z reality. My

iba vieme, že jestvuje. To nám stačí. Máme istotu, že vzkriesený Ježiš Kristus dáva našej existencii konečný zmysel a naplnenie vo večnosti, i keď náš malý príbeh a naše krehké telo zanikne a rozpadne sa v ozrutných diaľavách vesmíru.

Keď sa vzkriesený Pán postavil pred svojich učeníkov a povedal im „Pokoj vám!“, cítili sa podobne – i keď v oveľa väčšej intenzite - ako sa cítili Izraelci, keď im Józua s Kálebom priniesli na drúku stravec hrozna z údolia Eškól. Každé veriace srdce prijmi i dnes toto uistenie: Pán vstal z mŕtvych, Zaslúbená zem jestvuje a je otvorená! V pokoji zostaň na svojom mieste, na svojej ceste, vo svojom poslaní. Stať sa bojuj svoje každodenné boje. S dôverou vstávaj a s vďačnosťou líhaj. Pracuj a teš sa. Nes utrpenie. Nestrácaj vieru, nádej a lásku. Ved' Pán vstal z mŕtvych, Zaslúbená zem jestvuje!

PRACUJ A TEŠ SA!

„Zvučne plesaj Hospodinovi celá zem! S radosťou slúžite Hospodinovi, vchádzajte pred neho s plesaním!“
(Ž 100, 1,2)

Úvodné slová stého Žalmu, prečítané br. farárom pred kázňou 1. pôstnej nedele, boli vstupom nášho cirkevného zboru do tohto liturgického obdobia. Výzva, aby sme s radosťou slúžili Hospodinovi, by mala byť veľkou motiváciou pre nás všetkých. Je nadčasová, týka sa nielen všetkých období celého cirkevného roka, mal by ňou byť pretkaný celý náš život.

Aktuálna výročná správa br. farára, pripravená na nedávny výročný konvent nášho cirkevného zboru, mala kázňový úvod založený na 4. a 5. verši 2. kapitoly 1. Petrovho listu, ktoré možno opisne charakterizovať ako výzvu: Seba ako kameň priložte k Ježišovi a seba ako kameň priložte k iným kameňom. Táto výzva je širokospektrálna. Možno pod ňou chápať i mnoho viditeľných či neviditeľných, bohumilých činností, ktoré človek dokáže vykonať v spolupráci s inými.

Iste, dá sa to zúžiť aj na činnosti v prospech cirkvi (duchovné i materiálne). Hlavne motivácia členov a priaznivcov cirkevného zboru k takýmto aktivitám by mala byť významnou úlohou predstaviteľov zboru, vrátane zborového dozorca. „Pracuj a teš sa“ by mohlo doplniť naše doterajšie krédo „Začínajme všetko s radosťou“.

Foto: Ján Huba

A seba ako kameň priložte k iným kameňom.

Tešiť sa zo spoločenstva, z blížnych, z vykonaných malých či väčších prác pre iných.

V tomto roku by sme chceli posunúť úvahy o výstavbe penziónu pre seniorov ku konkrétnym činom. Veríme, že sa nám podarí získať pozemok a začať pripravovať projekt. Čaká nás práca, o ktorej rozsahu a zložitosti nemožno pochybovať. Bude vyžadovať zanietnosť a pomocnú ruku mnohých členov nášho zboru. Verím, že každý, kto bude môcť, prispeje v rámci svojich možnos-

tí k úspešnému rozbehnutiu dlho plánovaného projektu.

Nech nás motivuje i skutočnosť, ako sa nášmu spoločenstvu s Božou pomocou a príspevkom priateľov zo zahraničia podarilo pred 15 rokmi dobudovať náš krásny chrám, ktorého základný kameň bol položený pred bezmála 20 rokmi.

Ján Huba, zborový dozorca

TÉMY PRE MODLITEBNÍKOV

Prosme o to, aby tohtoročný pôst a Veľká noc boli skutočným povzbudením viery v Pána Ježiša Krista a v živote v Ňom, pre všetkých v rodine nášho cirkevného zboru.

Prosme o to, aby čo najviac ľudských srdc mimo akýchkoľvek veľkých úvah a špekulácií pristo pocítilo: Chceme, potrebujeme Ježiša Krista!

Prosme za členov presbyterstva a dobrovoľne slúžiacich vo všetkých oblastiach, aby boli v Duchu Svätom vyzbrojení vierou, múdrosťou, zdravím a odhodlaním do služby v tomto novom roku.

Prosme o silu, lásku a trpezlivosť pre pracovníkov našej diakonie v ich každodennej službe. Prosme o našich klientov, aby cez prijatú službu ľudí mohli prijímať i tajomstvo Ježišovej obetujúcej sa lásky k nám.

Prosme za to, aby sme mohli nájsť a zakúpiť vhodný pozemok na stavbu nášho penziónu.

STRETLI SME SA V SLUŽBE S MILANOM SLEZÁKOM

Foto: Ivan Elko

Brat Milan pred výjazdom ku klientovi.

Velil slovenským jednotkám v Kosove. Má však srdce diakona. Riaditeľ našej diakonie, Milan Slezák.

Milan, kde si sa v Nitre vzal?

Tu by bola príhodnejšia otázka - Ktorý rozkaz ťa sem poslal? Nitra bola jedným z miest, v ktorom som ako vojak slúžil. Neskôr som bol prevelený do Levíc a nakoniec do Topoľčian. Rodine sa však už sťahovať nechcelo. Zostali sme tu, ja som pendloval. Nitra teda nie je naším rodným mestom. S manželkou pochádzame zo Záhoria. Ja zo Sobotišťa a manželka spoza kopca, z Chojnice.

Ako si sa dostal k práci v diakonii?

Toto je jedna s najčastejších otázok, ktorú mi ľudia kladú. Predovšetkým tí, ktorí ma poznali z predošlého zamestnania. Jednoducho, niektoré veci sa stanú bez toho, aby ich človek plánoval alebo vopred očakával. Koncom roka roku 2010 som ukončil svoje

pôsobenie v armáde a následne som si hľadal nové zamestnanie. Na podnet našej sestry Márie Števkovej som sa zúčastnil výberu na pozíciu riaditeľa novo založenej Evanjelickej zborovej diakonie Nitra a stalo sa to, čo som nečakal. Vybrali ma spomedzi štyroch uchádzačov.

Bola to veľká zmena?

To je zaujímavé. Čo sa týka pracovného času, služba v diakonii ma v súčasnej dobe zamestnáva zhruba tak, ako kedysi služba v armáde. Je však nutné povedať, že cítim z tejto práce ďaleko väčšie naplnenie. Začiatky našej práce však boli komplikované. Boli sme bez klientov, vykonávala sa návštevná činnosť u našich bratov a sestier, ktorí vekom presiahli hranicu 75 rokov. Mojou prvou službou v prospech klienta bolo tepovanie koberca. Žiadne mimoriadne veci. A to je podstata každodennej práce v diakonii - robiť všetko, na čo sily našich

seniorov nestačia. Niekedy je to celodenná pomoc so všetkým, čo potrebuje imobilná osoba, inokedy len výmena žiarovky.

Po štyroch rokoch je však diakonia rozbehnutá úplne inak.

Áno, za štyri roky práce v našej zborovej diakonii som spolu s mojimi kolegami poskytol pomoc 43 zmluvným klientom a ďalším 24 sme pomáhali bez zmluvy s Mestom. Odslúžili sme bežne 15 000 hodín v prospech našich seniorov. V prvom roku to bolo len 290 hodín opatrovateľskej služby. Každý rok bol intenzívnejší. Ak sa pýtate, či sa naša diakonia rozvíja a napreduje, odpovedám, že rozhodne áno.

O čom riaditeľ diakonie sníva?

Čo je citlivým bodom každého diakonického diela sú zamestnanci, ktorí sú ochotní s láskou a trpezlivo znášať úskalia služby. Opatrujeme klientov bývajúcich po celej Nitre, klientov, ktorí sú sužovaní chorobami, bolesťami a niekedy i samotou, často-krát nevrlí, vrtošiví. Práca s ľuďmi je vždy komplikovaná, no v prípade diakonie je potrebné i niečo viac, ako mať iba absolvovaný opatrovateľský kurz a snahu sa zamestnať. Časom sa však vyprofiloval dobrý tím a túžim, aby to tak bolo aj naďalej.

Niekedy na tebe vidím, že by si radšej bol pri ťažkom klientovi, ako sedel nad počítačom a vyplňal tabuľky a hlásenia.

Zvládnutie manažmentu, financovania a legislatívy je náročná vec. Zákon o sociálnych službách sa neustále mení a z toho následne vyplývajú problémy s finančnou podporou zo strany Mesta, ktorá predstavuje viac ako polovicu úhrady našich prevádzkových nákladov. Z tohto dôvodu som nesmierne vďačný všetkým prispievateľom podielu z dane fyzických či právnických osôb, za poukázanie tejto čiastky na Občianske združenie Pavla Valáška. Z financií, ktoré sú nám z občianskeho združenia potom k dispozícii, uhrádzame časť plátov našich zamestnancov, náklady spojené s prevádzkou motorového vozidla i služby, ktoré nie sú štandardne opatrovateľskou činnosťou, teda práce okolo domu a v domácnosti. Veľmi za to ďakujem. Vzácny je i každý milodar cirčovníkov na účely diakonie, všetky modlitby za toto dielo i obyčajná prajnosť.

A keď myslíš na budúcnosť?

Túžim a s ostatnými zamestnancami spoločne túžime pomáhať čo najlepšie. A pokiaľ to pôjde, čo možno najväčšiemu počtu ľudí. A chcel by som vidieť, ako sa zakladá, rastie a funguje náš penzión. A zažiť pritom rovnakú Božiu pomoc a požehnanie, ako to bolo pri rozbiehaní opatrovateľskej služby.

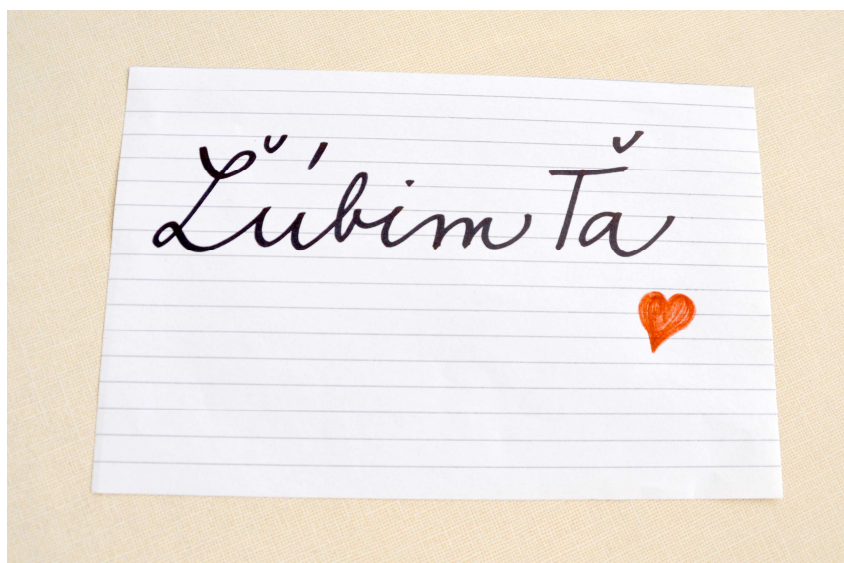
Za rozhovor ďakuje Ivan Elko

LIST TEBE

Chcem, aby si vedel, že Ťa nesmierne milujem. Nikdy o tom nepochybuj. Si v mojich očiach vzácny, predrahý, milovaný a vyvolený. Si moje dieťa, môj nádherný syn, dcéra. Keď sa na Teba pozriem, mám z Teba radosť, moje srdce plesá. Už pred tým, než si sa narodil, miloval som Ťa. Urobil som všetko pre to, aby si bol šťastný. Dal som za Teba život svojho Syna ako dôkaz lásky. Rozhodol som sa, že radšej zomrie On, ako by malo moje vzácne stvorenie tráviť večnosť v pekle. Tak veľmi Ťa milujem.

Chcem, aby si bol stále so mnou. Každý deň počas Tvojho pozemského života a potom večne v nebi, v dokonalom Božom kráľovstve. Som tu neustále pre Teba, som pripravený spraviť, o čo ma požiadaš. Pamätám na Tvoje modlitby, vidím Tvoje slzy a nie si u mňa zabudnutý. Mám na pamäti všetko, čo si mi kedy povedal. Na nič som nezabudol, nič som nikdy nepokazil a nikdy Ťa nesklamem. Chcem, aby si sa na mňa plne spoľahol. Nikdy ma neotravuješ ani neunavuješ. Možno Ti o mne ľudia kadečo narozprávali a možno Ti diabol toho o mne narozprával, ale prosím, never im. Never ničomu, čo sa prieči môjmu slovu a mojej láske. Ver mne. Ver tomu, čo Ti hovorím ja. Moje slovo nikdy neklame. Ja som láska, som pokoj a som Tvoje šťastie. Nič Ťa nikdy nenaplní tak ako ja. Ja som Tvoja radosť. Radujem sa z Teba a chcem, aby si sa aj Ty radoval zo mňa. Aby si sa radoval vo mne. Aby si sa radoval z nás, z nášho vzťahu. Preň som Ťa stvoril a v ňom máš všetko.

Prosím, nikdy odo mňa neodchádzaj. Nikde nenájdeš to, čo nachádzaš vo mne. Nikde nebudeš tak šťastný ako si so mnou. A

ja chcem, aby si bol šťastný. Keď si šťastný Ty, som šťastný aj ja, lebo vidím, že zámer, pre ktorý som Ťa stvoril, sa naplňuje. Toľko dobrého mám pre Teba prichystaného! Veci, o ktorých sa Ti ani nesnívalo, a ktoré môžeš zažiť jedine so mnou. Vieš o tom, že ja som tvorca dobrých koncov? Jeden som pripravil aj pre Tvoj život. Nádherný, víťazný koniec, ktorý mám naplánovaný len a len pre Teba.

Ak teraz na zemi prechádzaš súžením, nevzdávaj sa. Ver mi, že Ťa cez všetko prevediem, že Ťa v tom nenechám, že Ťa nikdy nezanechám a neopustím. Že som s Tebou stále a vo všetkom. Že to, čo vidíš Ty, je len časť Tvojho príbehu. Ja ho vidím celý a môžeš mi veriť, že je to krásny príbeh. Príbeh Božieho dieťaťa, ktoré svoj život naplno a so všetkým odovzdalo svojmu Otcovi. Vždy sa k Tebe priznám, pôjdem pred Tebou a budem vyrovnávať Tvoje chodníky.

Netráp sa nad tým, čo si v živote pokazil. Ja na Tvoje hriechy nespomínam, tak na ne nespomínaj ani Ty. Nesúdím Ťa na základe Tvojich zlyhaní. Súdim Ťa

podľa toho, že si uveril vo mňa. Si mnou ospravedlnený. Za Tvoje hriechy už bola zaplatená cena. Môj Syn za ne zomieral. Ty mi len dôveruj. Ver, že so mnou zvládneš všetko. Tak som Ťa stvoril. Stvoril som Ťa, aby si svojim životom oslávil mňa. Aby si sa mal dobre, a aby sa Ti všetko, čo so mnou začneš, podarilo. Ja Ti pomáham a stojím pri Tebe. Máš toho najlepšieho ochrancu a dôverníka. Milujem Ťa, dieťa moje vzácne. A vždy Ťa budem milovať. Nikdy o tom nepochybuj.

S láskou,

Tvoj Boh, Tvoj Otec a Vykupiteľ.

PRIATEĽSTVO

Priateľstvo má byť príťažlivé. Môže byť príťažlivé z rôznych dôvodov: Pre konkrétnych ľudí, ktorí sú jeho súčasťou; pre výhody, ktoré od nich očakávame; pre pocit, ktorý skrz nich dostaneme. A priateľstvá majú byť príťažlivé, majú tam byť zaujímaví ľudia, zúčastnení majú mať určitý prínos a napokon aj lepší pocit.

To je aj dôvod, prečo ľudia vstúpia do priateľstva a udržiujú ho. Je to akoby zázrak v ľudskom spolužití, že existuje niečo, do čoho každý niečím prispieva i každý niečo získa. Ak priateľstvá dobre fungujú, každá strana získa viac ako vkladá. Samozrejme, nie v tom istom zmysle ako funguje bankový ústav. Nedávam priateľovi, ktorý sa ocitol v núdzi, peniaze, lebo očakávam ich skoré vrátenie, možno aj s úrokmi. Dávam ich, lebo mu chcem pomáhať zmierňovať jeho ťažkosti. Nemám na mysli svoje peniaze, ale jeho potešenie. Priateľstvá spája ľudský rozmer, nie materiálny. A ak predsa prevláda materiálny rozmer v priateľstve, nie je to zdravé.

Naši americkí priatelia zo zboru Our Saviour vnímajú ľudský pohľad na naše partnerstvo, kde oni do toho akoby dali oveľa viac než my tým, že nám dali, keď sme stavali náš vlastný domov, náš vlastný kostol. Nechcú byť vnímaní iba ako „bohatý ujo“, nechceli iba svoje prostriedky u nás investovať pre vlastný prospech. Zámer ich námahy bol priateľstvo, priateľstvo medzi nimi a nami. Priestor, kde ľudský rozmer nie je všetko, priestor, kde naša spoločná viera pomáha v každodenných situáciách aj tu aj tam.

Dobre, Američania nám dali veľký dar, ale nechceli, aby tento dar bol stredobodom nášho priateľstva. Vedia, že sme to nemali ľahké v minulom režime a naše príbehy – aj tie ľudské aj našej viery – zvyčajne nie sú o veľkých hrdinských činoch, ale o tom možno malom, ale v osobnom boji prečistenom „predsa“. To predsa, ktoré hovorí, že som kresťan, aj keď okolnosti nie sú žičlivé, to predsa, že som kresťan, aj keď

Foto: Magdaléna Elková

Spojení cez oceán.

väčšina okolo mňa ma preto prenasleduje.

Keď v decembri Američania boli na návšteve u nás, jeden z nich, Rock Hutchins, mi povedal, podobne ako kedysi Martin Luther King: „I have a dream!“ Mám sen! Uvedomil si, že momentálne naše partnerstvo je poznačené tým veľkým darom z ich strany, ale zároveň má víziu – a spolu s ním aj celý zbor Our Saviour, že toto naše partnerstvo sa premení na priateľstvo, kde sa nielen zdvorilostne navštevujeme raz za rok, alebo každý druhý rok, ale kde sa túžime vidieť, počuť, zdieľať si svoje zážitky a skúsenosti.

Preto Rick hľadal možnosť, ako sa spojiť bez toho, aby niekto musel 12 hodín cestovať. Preto chcel využiť moderné technológie spojené s internetom, aby sme aspoň na chvíľu, na niečo viac ako hodinu mali spoločnosť. A podarilo sa to! A hoci sme sa už videli možno niekoľkokrát, bolo to ako prvýkrát.

Očakávaná, ako ľudia budú vnímať, prežívať toto stretnutie, miešané s obavami, či všetko bude fungovať po technickej stránke, sa až do poslednej chvíle stupňovali. A podobne, ako keď sa pripravujeme na veľkú návštevu, na začiatku toho stretnutia

sa všetko kazí, čo sa kaziť dá. Ale oplatilo sa vydržať, nenechať sa odradiť a napokon prežívať ten upokojujúci pocit, že na oboch stranách sa nachádzali ľudia, ktorí svojimi modlitbami prekonal technické problémy a mohli sme mať požehnané chvíle.

Mne osobne najviac dal spoločný Otčenáš a spoločne spievaný Hrad prepevný. Predstavil som si, ako v nebi budeme všetci spolu chváliť a velebiť nášho Pána za všetku preukázanú lásku, ktorou nás upevnil spoločnou vierou a ktorou nás spojil hoc aj jazykom či vzdialenosťou oddelených.

Zároveň toto stretnutie nemalo byť jediné. Chceme sa 3-4 krát do roka takto zísť a spoločným rozjímaním upevniť naše priateľstvo a našu vieru. Dvere sú otvorené!

Matthias Barth

UČIŤ SA JEDNI OD DRUHÝCH

Teším sa, keď môžem navštíviť iný cirkevný zbor. Raz za čas človeka okolnosti privedú k hostovaniu v inom zbere aj na niekoľko mesiacov. Je to pre mňa vždy veľká radosť zažiť, že Pán Ježiš Kristus ľudí spája a nie je to len fráza. Cítim, že som medzi rodinou vždy, keď prídem do zboru, v ktorého strede je Pán Ježiš, hoci aj v cudzej krajine a kultúre. Môžeme to vidieť aj na našom partnerstve so zborom v Naperville.

Každé spoločenstvo veriacich ľudí sa podľa Pavlovho napomenutia rôznymi spôsobmi raduje, spája ho služba, ale aj výzvy a problémy, ktorým čelí. Avšak slúžiť si navzájom a spolu prekonávať ťažkosti, nie je niečo, čoho je človek len tak zúčastnený, čo sa deje samo, ale je to naša práca a služba, ku ktorej sme tiež povolani. Každý, kto slúži svojmu zboru akýmkoľvek spôsobom vie, že to často stojí nemalú námahu a služba si vyžaduje vytrvalosť, trpezlivosť, kreativitu, sebazaprenie a lásku. No zároveň kresťan v sebe ťažko potlačí túžbu či hlas nabádajúci, aby to, čo robí, bolo čo najlepšie. Napokon, nie sebe kresťan slúži.

V službe, ako aj v iných činnostiach vyžadujúcich aspoň trochu opustenia samého seba, sa vždy v určitej podobe vyskytnú dva javy. Na jednej strane môže človek veľmi rýchlo natrafiť na problémy a prekážky, ktoré sa zdajú neprekonateľné. Prípadne po čase cíti únavu alebo vyhorenie, keď dielo, ktoré sa kedysi zdalo byť vrcholom snaženia, sa stáva každodennou rutinou. No zároveň, aj keď si to možno neuvedomuje, sa vo svojej službe po čase stáva veľmi dobrý.

Vieme, že v hospodárstve a priemysle sa majstrovstvo alebo know-how v danej činnosti považuje za jednu z najcennejších hodnôt, ktorú živnostník alebo spoločnosť vlastní. Na druhej strane, čeliac problému, je bežnou praxou namiesto "nanovo objavovania

Vľavo: kostol v Žiline, vpravo: kostol v Nitre.

kolesa" hľadať, ako sa podobný problém podarilo vyriešiť iným.

V tomto zmysle aj CZ Nitra podniká v oblasti „Evanjelický zbor v krajskom meste na Slovensku“. Nie sme však sami, sú tu zbory v takých istých prostrediach, ktoré navyše ani nie sú naša konkurencia, ale naši bratia a sestry. A to predsa otvára veľké možnosti vzájomnej pomoci, povzbudenie a inšpirácie.

Keď som tému vzájomného inšpirovania sa načrtnol v rozhovore s ľuďmi tu v Nitre a vo svojom rodnom zbere v Žiline, zistil som, že potenciál k spolupráci je obrovský. Väčší, ako som si na začiatku myslel (pôvodne som len vymieňal piesne medzi spevokolmi). Cirkevný zbor v Žiline je veľmi podobný nášmu veľkosťou aj prostredím, v ktorom pôsobí a vieme si vymeniť cenné skúsenosti, povzbudenie a nápady v mnohých oblastiach života zboru - administrácia a organizácia, podujatia, práca so všetkými skupinami a vekovými kategóriami, vzťah so svetskou spoločnosťou a mestom, ekuména, spevokol, starostlivosť o majetok, financovanie činnosti zboru a tak ďalej. Veľkým cieľom

nášho zboru je zriadiť vlastný dom starostlivosti o seniorov, Žilinčania zas otvárajú evanjelickú škôlku (www.emszilina.sk).

Myslím si teda, že pre ľudí slúžiacich v zbere a aj tých, čo svoju oblasť služby hľadajú, by bolo prínosné a zaujímavé mať možnosť sa stretnúť a rozprávať sa o svojich skúsenostiach, problémoch a úspechoch s bratmi a sestrami v podobných situáciách. Cirkevný zbor v Žiline by nás rád privítal na návšteve, kde by nám mohli predstaviť seba, svoj život a prácu a nadviazať nové priateľstvá.

Ak vidíte nápad, priestor na zlepšenie vo svojej práci, alebo naopak, vaša služba je tak pozhnaná, že by bola škoda sa nepodeliť, alebo ste len zvedaví a hľadáte inšpiráciu a nové príležitosti, pozývam vás k diskusii o hľadaní možnosti spolupráce s našimi bratmi a sestrami zo Žiliny.

ŽIME PRE PÁNA

„Nežijem už ja, ale žije vo mne Kristus“ (Galatským 2,20). Toto je určitá obdoba koperníkovskej revolúcie v malom svete, v mikrosvete, ktorým je človek. Podľa starého Ptolemaiovho systému bola Zem nehybným stredom vesmíru a Slnko obiehalo okolo nej ako jej vazal a služobník, aby ju ožarovalo a zahrievalo. S príchodom Koperníka však veda tento názor vyvrátila. Dokázala, že nehybným stredom je Slnko, a aby Zem mala svetlo a teplo, obieha okolo neho. Aby sme koperníkovskú revolúciu mohli previesť aj v našom malom svete, musíme tiež prejsť od starého systému k novému. V starom systéme chce zostať stredom života moje „ja“ – na mieste Zeme – a diktovať si zákony, určovať všetkému jeho miesto podľa svojej chuti. Chce, aby najbližšie boli veci, ktoré sa mu páčia, a ľudia, ktorí sú mu sympatickí, a najďalej veci a ľudia, ktorí sa mu nepáčia. V novom systéme je stredom a vládcom Kristus – slnko spravodlivosti – zatiaľ čo moje „ja“ sa s Nemu pokorne obracia, aby na Neho mohlo hľadieť, slúžiť Mu a prijímať od Neho Ducha života.

Ide skutočne o nové bytie. Pred ním i samotná smrť stráca svoju nenapraviteľnosť. Najväčší rozpor, ktorý človek odjakživa pociťoval – rozpor medzi životom a smrťou – bol prekonaný. Zásadný rozpor už nie je v „živote“ a „smrti“, ale v živote „sebe samému“ a živote „Pánovi“. Skutočnou smrťou je teraz „žiť seba“. Pre veriaceho sú život a smrť iba dve rôzne fázy a dva rôzne spôsoby, ako možno žiť pre Pána. Prvý spôsob spočíva vo viere a v nádeji, keď sa cítime ako Kristova prvotina, prvé náznaky Jeho úrody. Druhý, do ktorého sa vstupuje smrťou, spočíva v plnom a definitívnom vlastníctve Kristom. Apoštol píše: „Som si istý, že ani smrť, ani život nedokáže nás odlúčiť od lásky Božej, ktorá je Kristovi Ježišovi, našom Pánovi“ (Rímskym 8,38). Smrť sa dokonca v tomto svetle môže javiť ako „zisk“, lebo umožňuje byť „stále s Kristom“ (Filipským 1,21).

Apoštolove slová nie sú iba púhym prejavom nadšenia. Majú aj ďalší naliehavý podtón. Ako hovorí, „žijeme Pánovi“ (Rímskym 14,7) a to preto, že „Kristus umrel a ožil, aby panoval“ (Rímskym 14,9), to je aby nás vykúpil

a mal nad nami vládu. Ak vierou patríme Pánovi, potom i žijeme Pánovi!

Ešte viac ako Spasiteľovo právo na nás, nás k rozhodnutiu odovzdať sa Ježišovi vedie Jeho láska. „Kristus nás miloval a sám seba vydal za nás“ (Efezským 5, 2). Miloval nás, „keď sme boli ešte mdlí“, keď sme boli „Boží nepriatelia“ (Rímskym 5, 6.10). Zamiloval si každého jedného z nás: „Zamiloval si ma a vydal seba samého za mňa“ (Galatským 2,20). Zomrel by, i keby tým nemohol na svete zachrániť nikoho iného, iba mňa. Kristova láska je nekonečná, pretože je to láska Božia – a nekonečno nemožno rozdeľovať na časti. Preto každého z nás miluje tak intenzívne ako celé ľudstvo. Rovnako ako je Jeho telo prítomné v chlebe Večere Pánovej celé, v každom z jeho nepočítaných mnohých častí, ktoré sú v cirkvi ponúkané k užívaniu, je v každom spasenom človeku prítomná tiež celá Jeho láska. Každému z nás Boh opakuje slová: „Pretože si bol drahý v mojich očiach, vzácny si bol a miloval som ťa“ (Izaiáš 43,3).

Kristova láska nás naozaj „zvieria“ a oblieha zo všetkých strán! Keď pán kupoval na antickom trhu otroka, nerobil to z lásky k nemu a pre jeho dobro, ale z lásky k sebe, aby sa mohol tešiť z jeho služby a utržiť zisk z jeho práce. Ale s „Pánom“ Ježišom je všetko naopak. „V tomto prípade bolo urobené všetko pre slávu služobníkov. Pán nezapltil výkupné preto, aby mu z vykúpených plynul nejaký úžitok, ale preto, aby sa jeho majetok stal i ich majetkom, aby pán a pánovo úsilie bolo ziskom pre služobníkov a aby vykúpený plne vlastnil vykupiteľa.... Služobníkom Krista patrí ich Pán a sú dedičmi jeho vlastníctva“ (Nicholas Cabasilas, Život v Kristovi). Plodom tohto života „v Pánovi“ je radosť. Kto žije seba, môže svoju radosť živiť iba predmetmi konečnými, úbohými a nanajvýš neistými, a preto je neúprosne odsúdený k smútku. Kto však žije „v Pánovi“, môže sa radovať z predmetu a príčiny, ktoré sú nekonečné, Božie a ustavične nové. Pánova radosť sa stáva kresťanovou radosťou, ako potvrdzuje Ježiš: „Toto som vám hovoril, aby moja radosť bola vo vás a vaša radosť aby bola úplná“ (Ján 15,11). Radosť zo života „pre Pána“ ústi v to,

čo apoštol Pavel nazýva „chválením sa“. „Chválim sa nádejou slávy Božej“ (Rímskym 5,2). Touto chválou, „honorovaním sa“, je radosť istota, vďaka ktorej spasený človek žije na úrovni úplne neznámej človeku prirodzenému, žijúcemu bez viery. Táto radosť sa rodí z nádeje na slávu Božiu a nechabuje ani v utrpení, ale v chválenie mení i utrpenie samotné (Rímskym 5,4), pretože dobre vie, že utrpenia terajšej doby sa nedajú porovnať s budúcou slávou, ktorá má byť zjavená na nás (Rímskym 8,18). Povedať s vierou „Ježiš je Pán!“, znamená tajomne vstúpiť do spoločenstva s Jeho smrťou a zmŕtvychvstaním. Slová „Ježiš je Pán!“ nie sú iba výrok, ale sú zároveň rozhodnutím. Je to slobodný vstup do Jeho panstva, uznanie Ježiša za svojho Pána. Je to, ako by som povedal: Ježiš je môj Pán. On je dôvod môjho života. Chcem žiť pre Neho, už nechcem žiť iba pre seba!“. Aká veľká moc je ukrytá v týchto prostých slovách! Skrze ne pôsobí evanjelium, ktoré je „Božou mocou pre každého veriaceho“. Sú pevnou záštitou proti mocnostiam zla či už v nás či mimo nás. Z evanjelií zisťujeme, že démoni sa odvážili Ježišovi povedať: „Ty si Syn Boží!“, „Ty si Svätý Boží!“, ale nikdy nepovedali: „Ty si Pán!“. Keď povedali „Ty si Syn Boží“, tak týmito slovami uznali iba danú skutočnosť, ktorá nezávisí od nich a ktorú nemôžu zmeniť. Ale od toho sa výrok „Ty si Pán!“ zásadne líši. Znamená totiž uznanie Ježiša ako Pána a podvolenie sa Jeho moci. Keby tak učinili, v tom okamihu by prestali byť tým, čím sú, a stali by sa znovu anjelmi svetla. Toto slovo „Pán“ oddeľuje dva svety. V súvislosti so zákonom Ducha som sa raz zmienil o nutnosti „zaviazať sa“ Bohu vo chvíli, keď objavíme Lásku a pochopíme, jak veľké nebezpečenstvo, že ju stratíme, že zmeníme svoju vôľu, nám pri našej vrtkavosti hrozí. Tá chvíľa nadišla. Naše puto s Ním môže mať formu obnovy krstného sľubu, alebo môže to byť iba prostý sľub, predsavzatie.... Boh čaká, až Mu vložíme späť do rúk celú svoju slobodu, aby s nami mohol urobiť veľké veci. V životopise jednej učiteľnej mystičky – blahoslavennej Angely z Foligna – sa dočítame príhodu, ktorá nám umožní celú situáciu lepšie pochopiť. Už tomu bolo dávno, čo opustila svet a hriech

a čo začala žiť veľmi prísny životom, v odriekaní a bez akéhokoľvek majetku. Avšak jedného dňa si všimla, že tu zostalo ešte niečo. Nebolo pravdou, že Boh je všetko, pretože duša čiastočne chcela Boha a čiastočne si spolu s Bohom žiadala ešte i mnohé iné veci. Vtedy pocítila akési hnutie ku zjednoteniu celej svojej bytosti, ako by telo s dušou, vôľa s rozumom predstavovali jednotu a vytvárali v nej jednu jedinu vôľu. V tom okamihu v duchu započula hlas, ktorý sa jej pýtal: „Angela, čo chceš?“, a ona zo všetkých síl zvolala: „Chcem Boha!“. Boh odpovedal: „Tvoje pranie dovediem k naplneniu“. Oným výkrikom položila základ svojej slobody, na ktorom Boh postavil obdivuhodný a mimoriadny príklad svätosti, ktorá ani po ôsmich storočiach neprestáva žiariť cirkvi a svetu. „Chcem Boha!“ sú najväčšie slová, ktoré môže stvorenie vysloviť. Spájajú totiž najosobnejší podmet, „ja“, a najväčší predmet, „Boha“, s najľudskejším úkonom, „chcem“. Iba jeden jediný výrok je vznešenejší ako tento: „Ja som Boh“. Tento výrok však môže vysloviť iba Boh sám.

Mučeník a biskup, svätý Ignác z Antiochie, veľký kresťan z prelomu prvého a druhého storočia, ktorý je autorom iného slávneho Listu Rímskym, nás nabáda, aby sme sa s týmto zvolaním obrátili na Krista, na konečný cieľ našej púte. Píše:

„Chcem toho, ktorý pre mňa zomrel! Chcem toho, ktorý pre mňa vstal z mŕtvych! Chcem Krista!“

Raniero Cantalamessa: Život pod vládou Kristovou (výklad listu Rímskym)

Karmelitánske nakladateľstvo Kostelní Vydří, 2008

Úryvky z poslednej časti „Žime pre Pána“, z češtiny preložil a upravil i.e.

EVANJELICKÁ ZBOROVÁ DIAKONIA NITRA

Práca v diakonii ma veľmi naplňa. Je to práca, v ktorej vidím, že má zmysel ju robiť. Nepovažujem ju za činnosť, ktorá je pre mňa každodennou rutinou. Práve naopak, viem, že Boh mi dal túto prácu, každý jeden deň prežitý s Ním v tejto práci, ale aj doma, je pre mňa obrovským požehnaním a zároveň poslaním.

Pracujem počas celého týždňa. Svojim klientom nikdy nepoviem „nie“. Viem, že nás, pracovníkov diakonie, potrebujú. Hoci majú milujúce rodiny, nie vždy ich má kto opatřit. Naši klienti sa na nás denno - denne obracajú a my im vždy ochotne pomôžeme. Denne navštívim troch, niekedy až štyroch klientov. Vždy sa mi odvdčia milým úsmevom a nežnými slovami - každý jeden z nich je výnimočný. Moja práca spočíva hlavne v tom, aby som vypo-máhal klientom v domácnosti s drobnými prácami okolo ich domu, navštívil s nimi lekárov, pomohol im pri nákupoch, ale mnohokrát musím klientom pomôcť aj pri osobnej hygiene. Moju prácu by som nevládol bez auta. Keďže klienti diakonie nie sú rovnakí a každý z nich má iný problém, s ktorým sa mu snažíme pomôcť, potrebujeme na urýchlenie prepravy naše auto. Auto neslúži len nám, pracovníkom na prevážanie, slúži hlavne našim klientom. Toto auto sa kupovalo hlavne pre nich, nie pre nás. Má nám slúžiť na urýchlenú prepravu za klientmi, ale aj na to, aby sme našich klientov vedeli pohodlne dopraviť na požadované miesta. Má byť pohodlné, veľké, nízke, je dôležité, aby sa do auta zmestil invalidný vozík. Klienti musia vedieť pohodlne nastúpiť a vystúpiť z auta - toto všetko naše služobné auto spĺňa. Keďže s klientmi mnohokrát navštevujem lekárov, auto mi vie vždy

Brat Peter sa o prevádzku auta vzorne stará.

uľahčiť prácu. Veľkou výhodou tohto auta je veľký kufor, kde sa naozaj zmestí vždy všetko. Auto nevyužívam len ja, využíva ho aj riaditeľ Evanjelickej zborovej diakonie brat Milan Slezák, s ktorým sa o auto spoločne delíme podľa potreby. Pokiaľ navštevujem klientov v centre mesta, či pracujem okolo kostola, auto prenechám vždy iným. Auto sa snažím držať v čistote a preto ho pravidelne upratujem. Keby sme nemali toto auto, ku veľa klientom by sme sa počas dňa nedostali. Klientov by sme museli prevážať mnohokrát sanitkou, keďže do taxíka, ale aj iného osobného auta sa nezmestí invalidný vozík. Čakaním na sanitku či taxík by sme strácali veľa pre nás dôležitého času a hlavne aj veľa peňazí. Veľakrát sa ľudia pýtajú, či auto naozaj potrebujeme. Áno, potrebujeme. Keby nebolo auta, našim klientom

by sme nevedeli poskytnúť danú operu, nehovoriac ani o tom, že by sme mohli mať omnoho menej klientov, keďže by sme každému nevedeli poskytnúť danú službu. Som vďačný za naše auto, naozaj nám je veľkým pomocníkom každý deň.

Ďakujem Bohu, že mi dal túto prácu, rodinu, manželku, deti a všetko ostatné. Každý jeden deň mi Boh preukazuje Jeho milosť a lásku. „O nič nebuďte ustarostení, ale vo všetkom s vďakou predkladajte Bohu svoje žiadosti vo všetkých svojich modlitbách a prosbách. A pokoj Boží, ktorý prevyšuje každý rozum, bude chrániť vaše srdcia a vaše mysle v Kristovi Ježišovi“ (Filipským 4, 6-7).

Peter Globan,
pracovník Evanjelickej zborovej diakonie,
Nitra

OBČIANSKE ZDRUŽENIE PAVLA VALÁŠKA

Presmerujte časť svojej dane nášmu OZ Pavla Valáška

Blíži sa termín, dokedy je možné podporiť naše občianske združenie takým spôsobom, ktorý darcu nič nestojí. Ide o to, že v súlade s legislatívou môžu všetci platcovia dane (zamestnanci, živnostníci, majitelia obchodných spoločností) presmerovať časť svojej dane nimi vybranému subjektu. Darca neplatí žiadne peniaze navyše, len časť jeho dane nejde do štátneho rozpočtu, ale ním určenému príjemcovi. Občianske združenie potom získanými prostriedkami veľmi pomáha nášmu cirkevnému zboru. Zbor z nich financuje hlavne činnosť našej Evanjelickej zborovej diakonie, ktorá vykonáva

opatrovateľskú službu v domácnostiach seniorov. Počet opatrovaných klientov sa z roka na rok zvyšuje, vo februári 2015 ich bolo 26. Financuje tiež svoju misijnú, vzdelávaciu a kultúrno-umeleckú činnosť.

Ak chcete i takto pomôcť nášmu cirkevnému zboru, riadte sa podľa pokynov, ktoré nájdete na našej webovej stránke www.ecavn.sk, časť Občianske združenie Pavla Valáška, 2 % z dane. Príslušné tlačivá s pokynmi na ich vyplnenie nájdete aj pri východoch z nášho chrámu. Dôležité termíny: do 30. apríla musia zamestnanci zaslať tlačivá na príslušný daňový úrad, alebo priniesť ich na farský úrad do 20. apríla a my ich potom príslušnému daňovému úradu hromadne doručíme. Podnikatelia musia do 31. marca vyplniť príslušný oddiel v daňovom priznaní.

Opakujeme ešte základné údaje nášho združenia: Občianske združenie Pavla Valáška, Sládkovičova 12, 949 01 Nitra, IČO: 42048991, bež. účet: 4005095481/7500. Každý cent dostáva zmysel v službe! Ďakujeme.

Ján Huba, podpredsa OZ Pavla Valáška

POZÝVAME VÁS NA NÁŠ WEB WWW.ECAVNR.SK

Špeciálne upozorňujeme na rubriku **Aktuality**, kde nájdete **Výročnú správu farára za rok 2014**, **Pohreb brata farára Vladimíra Šoltésa** a ako **poukázať 2% dane na Občianske združenie Pavla Valáška**.

Pozývame

ECAV Nitra

Služby Božie

Kázne a videá Služby Božie

Zborový život

História zboru

Aktuality

Evanj. zborová diakonia

Obč. združenie Pavla Valáška

Spevokol

Mládež

Foto a videogaléria

PODPORTE NITRIANSKU ZBOROVÚ DIAKONIU

2 % z daní pre Občianske združenie Pavla Valáška

Sme ustanoveneň pri Cirkevnom zbore ECAV v Nitre
na podporovanie služby zborovej diakonie

Názov: Občianske združenie Pavla Valáška

IČO: 42048991

Adresa: Sládkovičova 12, 949 01 Nitra

Právna forma: Občianske združenie

číslo účtu: 4005095481/7500

Informácie: www.ecavn.sk, ecav.nitra@stonline.sk, 0903/255197 (farár Ivan Elko)

ĎAKUJEME

KAŽDÝ CENT DOSTÁVA ZMYSEL V SLUŽBE

Služby Božie pre najstarších.

Adventné popoludnie pre deti.

Vianočný večierok mládeže.

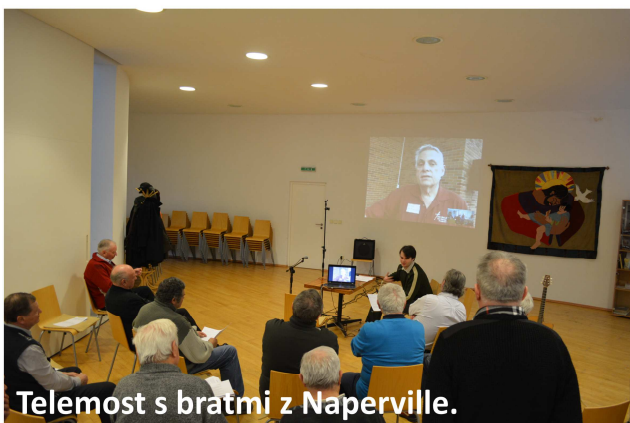
Ozdobovanie vianočného stromčeka.

Ekumenické stretnutie.

Ekumenické stretnutie mládeže.

Telemost s bratmi z Naperville.

Stretnutie manželských párov.

POZÝVAME

Pôstne modlitebné večery

V pondelok, utorok a stredu vo Veľkom týždni, vždy o 18.00 hod., budú v našom kostole modlitebné večery. Modlíme sa za potreby nás osobne, našich rodín, za náš zbor a našu cirkev, za naše mesto a našu vlasť. Prijmeme povzbudenie Božieho Slova k modlitbám: Tomu však, ktorý môže nad toto všetko urobiť omnoho viac ako my, prosíme alebo rozumieme ... tomu buď sláva v cirkvi a v Kristovi Ježišovi po všetky pokolenia až na veky vekov. (Efezským 3, 20 – 21)

Mládežnícky Veľký piatok

Veľkopiatočný podvečer od 17.00 hod. tradične mládežníci trávia spoločne pri sledovaní filmu s kresťanskou tematikou. Z dávnych čias sa zachovala i tradícia spoločnej prechádzky a návštevy „mek-donalda“ na Veľkonočný pondelok. Milý mládežník, nechýbaj tam!

Služby Božie a Večera Pánova v pôstnom a veľkonočnom období

Smrtná nedeľa - pašiové Sl. Božie o 10.00 hod., po nich Večera Pánova

Kvetná nedeľa - pašiové Sl. Božie o 10.00 hod., po nich Večera Pánova

Zelený štvrtok - Sl. Božie s Večerou Pánovou o 18.00 hod.

Veľký piatok - pašiové Sl. Božie o 10.00 hod., po nich Večera Pánova

Veľkonočná nedeľa - Sl. Božie o 10.00 hod., po nich Večera Pánova

Veľkonočný pondelok - Sl. Božie s Večerou Pánovou o 10.00 hod.

Nedeľa s vôňou pizze a kofoly

Tradičné Služby Božie s piesňami mládeže, obedom a popoludným pre mládež, budú v 2. nedeľu po Veľkej noci, 19. apr. o 10.00 hod. Mládežník, urob si čas, príď na Služby Božie a zostaň s nami na obed!

Ars Organi Nitra 2015

Dva z piatich koncertov VIII. ročníka medzinárodného organového festivalu Ars Organi Nitra 2015 sa uskutočnia v našom kostole, a to v nedeľu 3. mája a v nedeľu 17. mája. Oba koncerty sa začínajú o 19.00 hod. Vstup je voľný.

Konfitábor 2015

Konfirmačný tábor našich konfirmandov prvákov i druhákov, spolu s mládežníkmi, sa bude konať v seniorálnom Misijno-rekreačnom zariadení Jabloňovce, od 15. do 17. mája. Rodičia konfirmandov dostanú ešte leták s informáciami. Povzbudzujeme všetkých k účasti a tešíme sa!

Seniorálne vnútromisijné podujatia na jar 2015

Dunajsko-nitriansky seniorát pripravil na jar 2015 tieto vnútromisijné podujatia:

Biblická olympiáda – 24. apr. v Zlatých Moravciach

Stretnutie dorastu a mládeže – 25. apr. v Hontianskej Vrbici

Konferencia Modlitebného spoločenstva – 26. apr. v Čankove

Festival spevokolov – 3. mája v Bátovciach

Konferencia Spoločenstva evanjelických žien – 17. mája v Pribete

AKTUALITY

Naša dobročinnosť v r. 2014

Svoju spolupatričnosť s našou cirkvou, jej programami a úlohami, každoročne vyjadrujeme aj zasielaním finančnej podpory na tie ciele, ktoré určí Generálne presbyterstvo ECAV. V r. 2014 sme podporili všetky vyhlásené ciele: Generálnu podporoveň – 170,- €, Štipendia teológov – 120,- €, Fond vzdelávania – 120,- €, Svetový luteránsky zväz – 120,- €, Rómsku misiu – 120,- € a Zahraničnú misiu – 120,- €. Prostriedky boli poukázané z celoročne vybraných ofier. Okrem toho sme podporili i ďalšie ciele: Pre CZ Bátovce na pomoc pri tvorbe fondu opráv kostola - 500,- €, pre CZ Svätý Peter na podporu pri prebiehajúcej oprave kostola - 500,- €, pre CZ Jur nad Hronom pri prebiehajúcej oprave kostola ako seniorálnu offeru - 170,- €. Urobili sme zbierku na pomoc postihnutým povodňami v Srbsku - 483,- €, pre hladujúcich na Haiti a v Hondurase - 233,90 € a pre mestské zariadenie Slniečko spolu s farnosťou Sv. Gorazda na Klokočine - 297,- €. Počas celého roka bežal zber plastových vrchnákov, ktorý prináša pomoc chlapčkovi Tobiaškovi Labajovi pri jeho liečbe. Všetkým ochotným darcom úprimne ďakujeme!

Výročný konvent za r. 2014

Najvyšší orgán nášho cirkevného zboru - výročný konvent, sa konal v nedeľu, 15. febr. 2015. Už predtým bola zverejnená správa farára, ku ktorej na konvente odznel komentár. Schválili sme záverečný účet za r. 2014, revíziu správu a rozpočet na r. 2015. Konvent sa uzniesol na znížení počtu presbyterov na 25. Výročná správa farára je v tlačenej podobe umiestnená pri východoch z kostola a nájdete ju aj na našom webe www.ecavn.sk i s kalendárom udalostí a podujatí v r. 2014.

Služby Božie na TV Nitrička

Pre tých, ktorí nemôžu osobne navštíviť naše Služby Božie uvádzame, že ich môžu sledovať v priamom prenose na TV Nitrička alebo v archíve na www.ecavn.sk. Naše evanjelické Služby Božie budú v najbližšom období 19. apríla, 17. mája a 14. júna.

Letné tábory

Tohto roku sa uskutoční letný tábor detí v dňoch 6. – 11. júla a letný tábor mládeže v dňoch 11. – 17. júla. Miesto konania táborov nie je ešte známe. Informáciu zatiaľ uvádzame preto, aby si rodiny vedeli zariadiť svoje dovolenky a umožnili deťom a mládežníkom ísť do tábora.

Moja evidencia v zbere a moja podpora zboru

V každú nedeľu pred alebo po Službách Božích, si môžete vo vstupnej hale kostola na prízemí vľavo upresniť údaje o evidencii člena zboru (vedie Mária Števková), zaplatiť cirkevný príspevok („cirkevnú daň“), či odovzdať svoj milodar pre potreby cirkevného zboru (vyberajú Mária Števková, Margaréta Černáková, Pavel Líška, Radmila Kuťková).

Predajnička literatúry

V každú nedeľu pred alebo po Službách Božích, si môžete v malej predajni vo vstupnej hale kostola na prízemí vľavo zakúpiť evanjelickú tlač (Evanjelický posol spod Tatier, Cirkevné listy, Cestou svetla, Dúha), Biblie, liturgické knihy (Evanjelický spevník, funebrál, pašie, modlitebné knihy), biblické čítanie na každý deň Tesnou bránou, kalendáre Tranovského, stolový a nástenný, kresťanskú literatúru a CD. Poslúžia vám manželka Milota a Peter Arbetovci.

Služby Božie

Nedeľa, 10.00 hod.

V každú prvú nedeľu v mesiaci je v rámci Sl. Božích Večera Pánova

Stredtýždňové Služby Božie

Štvrtok, 18.00 hod.

Pôstne večierne

Utorok a štvrtok o 17.00 hod.

Detská besiedka

V každú nedeľu počas Služieb Božích, okrem letných prázdnin

Vyučovanie náboženstva na školách

ZŠ Benkova - pondelok, 14.00 hod.
 ZŠ Kráľa Svätopluka - utorok, 14.00 hod.
 ZŠ Kniežaťa Pribinu - streda, 14.00 hod.
 ZŠ Beethovenova - piatok, 14.00 hod.
 Párovské gymnázium - piatok, 7.10 hod.

Príprava na konfirmáciu

1.ročník - piatok, 15.00 hod.

2.ročník - piatok, 16.30 hod.

Dorast

Piatok, 15.45 - 16.30 hod.

Mládež

Piatok, 17.00 hod.

Nitriansky evanjelický spevokol

Pondelok, 16.30 hod.

Vysokoškolská mládež

Utorok, 19.00 hod.

Stretnutie mladých mamičiek

Každá druhá streda, 17.30 hod.

Spoločenstvo evanjelických žien

Každý prvý štvrtok v mesiaci, 16.30 hod.

Stretnutie mužov

Každý druhý pondelok v mesiaci, o 19.00 hod.

Stretnutie manželských párov

Raz za tri týždne podľa dohovoru, 16.00 hod.

Večer s Bibliou

Štvrtok, 15.45 (okrem prvého štvrtka v mesiaci)

Stretnutie okolo Božieho Slova

v penzióne na Považskej ul.

Streda, 9.00 hod.

Stretnutie okolo Božieho Slova

v penzióne na Dolnočermánskej ul.

Piatok, 9.00 hod.

Zaopatrenie Večerou Pánovou

v domácnosti, penzióne, nemocnici či v hospici

Na požiadanie u zborového farára

Ivana Elku, 0903 / 255197

MATRIKY, ZIMA 2015

Pokrstení

Ježišovi Kristovi, ktorý nás miluje, ktorý nás svojou krvou oslobodil od našich hriechov a urobil kráľovstvom, kňazmi svojmu Bohu a Otcovi, Jemu sláva a vláda naveky vekov! Amen. Zjavenie Jána 1, 5 - 6

Martin Mašek
Dorota Mašková
Timea Hostovecká
Nina Vojteková
Adam Špička

Zosnulí

Zostáva teda odpočinok ľudu Božiemu. Lebo každý, kto vošiel do Božieho odpočinku, odpočinul si od svojej práce, ako Boh od svojej. Židom 4, 9 - 10

Štefan Páleník (89)
Jindřiška Opršalová (88)
Mojmír Zúrik (88)
Judita Hercegová (77)
Anna Bellerová (80)
Viera Šimonidesová (92)
Olga Hubinská (51)
Dušan Belan (66)
Vladimír Hano (75)

Foto: Ivan Elko

PAMÄTAJ, ŽE MÁŠ SVIATOČNÝ DEŇ SVÄTIŤ

Martin Luther, Veľký katechizmus, r. 1529
Vysvetlenie 3. Božieho prikázania, odst. 94 - 98

Preto si pamätaj, že sila a moc tohto prikázania nie je v odpočívaní, ale vo svätení, teda aby tento deň slúžil zvláštnemu, svätému dielu. Všetka ostatná práca a zamestnanie sa nazývajú svätými len vtedy, keď je človek vopred svätý. Tu sa však najprv musí udiť také dielo, ktoré posväcuje samotného človeka. Toto, ako sme počuli, sa deje jedine Božím Slovom. Na to sú zriadené a ustanovené určité miesta, časy a osoby a celé Služby Božie, aby Božie Slovo konalo verejne svoje dielo.

Keďže tak veľmi záleží na Božom Slove, že bez neho nie je svätý ani jeden deň, treba pamätať na to, že Boh prísne dbá, aby sa toto prikázanie zachovávalo a že potresce všetkých, ktorí znevažujú Jeho Slovo, ktorí ho nechcú poslúchať, ani sa mu učiť, a to najmä v čase na to určenom. A tak proti tomuto prikázaniu hrešia nielen tí, ktorí hrubým spôsobom zneužívajú a znesväcujú sviatok, ako napríklad tí, ktorí pre lakomstvo alebo ľahkomyselnosť nepočúvajú Božie Slovo, alebo sa povalujú po krčmách a sú opití ako prasatá. Je tiež prestúpené tými, ktorí počúvajú Božie Slovo ako akúkoľvek inú reč a len zo zvyku idú na kázeň a z nej odchádzajú tak, že na konci roku vedia len toľko, ako pred rokom. Ved' až dosiaľ si mysleli, že dobre svätili nedeľu, keď boli na omši a vypočuli si čítané evanjelium, no na Božie Slovo sa nikto nepýtal a ani ho nikto neučil. Teraz, i keď máme Božie Slovo, neodstránili sa zneužitia: Počúvame síce, ale počúvame nezúčastnene.

Preto vedz, že nejde len o počúvanie Božieho Slova, ale predovšetkým o to, že sa ho máš naučiť a zachovávať. Nemysli si, že to je len tvoja vec, že to závisí len od teba, alebo že na tom veľmi nezáleží, ale vedz, že je to Božie prikázanie a ty budeš Bohu vydávať počet z toho, ako si počúval Jeho Slovo, ako si sa ho učil a ako si si ho vážil.